

Pater Toon Tanghe viert z'n tachtigste verjaardag!

Het schrikt me een beetje af en toch voel ik me gelukkig dat ik het nog mag vieren. Tachtig jaar! Is ook niets.

Vorige week op de dag van mijn verjaardag, vierden wij die tachtig jaar samen met onze confraters Scheutisten van de omgeving. Zondag 4 juni houden wij ons jaarlijks parochiefeest en ik krijg er een stoel aan de feesttafel samen met huwelijksjubilarissen van de parochie. Later nog eens met vrienden en kennissen van vroeger en nu.

Reeds enkele maanden ben ik ermee bezig en het houdt me nog bezig. Ik vraag me af: Wat kan ik nog betekenen als tachtigjarige, op een parochie waar de meerderheid van de kerkgangers jongeren zijn?

En ik denk dan terug aan de beginjaren als missionaris. Ik zie me nog, toen als reispatroon, aankomen in een dorp voor pastoraal bezoek. *"Het is al na de middag. De meeste mensen, mannen en vrouwen, zijn niet thuis, de vrouwtjes zijn op hun velden, de mannen, in het bos op zoek naar wild. Blijven achter in het dorp, ouwe mannen en vrouwen, en kinderen... De grootmoeders zorgen voor de kleinsten en grootvaders zitten in de "ebanga", een ruimte onder een groot strodak. Ze zitten allemaal op kitikwala's, een soort bank-bedden. In hun midden drie tot vier dikke droge boomstammen, die samen een gloeiend vuur smeulend houden. Ik zet me tussen hen en begin de "lisolo", een ceremonie van vertellen wat er gebeurd is sinds ons laatste bezoek.*

Zo heb ik verschillende keren die ouderlingen gevraagd wat ze nog te doen hebben in het dorp. Ze zijn oud en zitten in de ebanga maar te zitten? Ze zijn te oud om nog naar het bos te gaan. Wat houdt hen bezig... En zij antwoorden telkens: zorgen dat het vuur niet uitdooft."

Daaraan denk ik de laatste tijd veel terug. Die ouden hebben een zeer belangrijke taak, een verantwoordelijkheid van vitaal belang voor de gemeenschap. Het vuur onderhouden opdat de vrouwen bij hun thuiskomst vuur kunnen halen in de "ebanga" voor water te koken, eten klaar te maken, enz.

Wat betekend mijn aanwezigheid op de parochie? Kan ik ook niet die ouderling zijn die hier het vuur aanhoudt?

Ja, ik voel me goed in mijn vel. Ik kan de zaken van op afstand bekijken en helpen waar het kan. Ik voel me goed in mijn vel! Mijn ervaring, successen, en vele ontmoetingen, hebben gemaakt dat ik nu op een kitikwala neerzit, en kan helpen om de pastorale inzet van ons team (priesters en leken) aan het smeulend vuur, inspiratie te geven.

Zoals ik vroeger al eens schreef, mag ik nu vele dingen in ons geloofsbeleving in vraag te stellen. Zijn we wel op de goede weg met onze liturgie? Zijn ons geloof en gebedsgebruiken geen vlucht uit een wereld van wantrouwen en bedreiging. Ons mensen hebben zo weinig vertrouwen in elkaar en zien overal gevaar en dreiging. Ik mag duidelijk de vraag stellen of zegeningen en belezingen wel het geloof en vertrouwen in elkaar, versterken. Vergeten wij soms het essentiële niet?

Hoewel ik niet zeer mobiel meer ben, blijf ik toch nog actief in de pastoraal: de catechese voor volwassen doopleerlingen en de begeleiding van vormelingen. Ik blijf ook nog in de commissie van voortgezette vorming voor de leken, enz. Af en toe mag ik nog een bezinning houden voor groepen. Ook nog, als econoom, samen met de parochiële economische raad, de zaken van de parochie begeren, toezicht houden bij het bouwen van onze nieuwe kerk, en zorgen dat mijn confraters eten en drinken op tafel krijgen.

Af en toe ga ik nog naar Menkao om de bouw van de school bij de zusters van de Jacht, op te volgen. Die uitstap is dan een verpozing en opluchting. De frisse lucht van Menkao geeft me dan ook nog een zalig nostalgisch gevoel. De bouw van de school vordert langzaam... en het financieel rapport, dat we opmaken voor het verkrijgen van een tweede schuif subsidie van West-Vlaanderen, vraagt ook nog heel wat tijd en inspanning... De stroomvoorzienig is veel in gebreke en vertraagt ons opstellen van het rapport... De nieuwe kerk komt er... we wachten met spanning op de klok die ons opgestuurd werd vanuit Turnhout. En we proberen met de hulp van de mondiale raad van Wevelgem, onze parochiezaal aangenamer aan te kleden en praktischer te maken voor vormingssessies. We vieren mijn 80 ste verjaardag... met veel dank aan Christus, met wie ik nog altijd op weg mag gaan. Veel dank aan mijn confraters en tochtgenoten die mij op mijn ritme laten stappen en me het bewaren van het vuur toevertrouwen. Dank aan jullie allemaal die me lezen, voor jullie steun en sympathie. Zonder die morele steun zou ik mijn verjaardag waarschijnlijk hier niet hebben kunnen vieren. God zegene en beware u.

Als je de bouw van onze kerk wille steunen dan hier de bankrekening: BE79 4695 1597 0933
Met vermelding "voor Toon Tanghe, Kinshasa"